

РЕШЕНИЕ

№ 1555

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **13565** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/:

Производството е образувано по жалба на Р. И. В., срещу заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 6476 от 10.11.2019 г., издадена от А. И. Т. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, сектор 02 към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР – ОПП/ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца. В жалбата се твърди, че заповедта за налагане на ПАМ е незаконосъобразна, поради издаването ѝ в нарушение на материалния и процесуалния закон. Искане от съда да постанови решение, с което да отмени заповедта за налагане на ПАМ. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът – А. И. Т. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, сектор 02 към СДВР – ОПП/, не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената заповед № 6476 от 10.11.2019 г., издадена от А. И. Т. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, сектор 02 към СДВР – ОПП, Р. И. В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДВП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], категории А В М АМ, на отчет в СДВР, но за не повече от 18 месеца, затова че е управлявал МПС л.а. Шкода С. с рег. [рег.номер на МПС] ,

с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установена с техническо средство. Мярката е наложена, след като е прието, че с Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бланков № 723005/10.11.2019 г. е констатирано, че на 10.11.2019 г. около 01.08 ч., в [населено място], жалбоподателят Р. И. В. управлявал лек автомобил Шкода С. с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]от [улица]към „Околовръстен път“ и срещу № 65, е спрял за проверка. Жалбоподателят е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер - ”Алкотест 7410+“ № ARMJ 0375, проба 1541, като е отчетен положителен резултат 0.79 промила. На жалбоподателя бил издаден талон за медицинско изследване за МБАЛ „Света А.“ № 0006435 в 01.45 ч., като е указано да се яви до 40 мин. в медицинското заведение. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Актът е връчен на същата дата. На 28.11.2019 г. е издадено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-024625 от началник група при СДВР – ОПП, в което е посочено, че резултатите от ПХЕ с № 737/11.11.2019 г. е с резултат 0.98 промила, но лицето е закъсняло да даде кръв за алкохолна проба. С посоченото НП, за цитираното нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца. От справка на СДВР – ОПП, приложена по делото е видно, че В. е извършвал и множество други нарушения на ЗДвП.

В настоящото производство са приобщени като доказателства Заповед рег. № 8121з-1524/09.12.2016 г. за определяне служби за контрол по ЗДвП на министъра на вътрешните работи, заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР и Заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, за определяне на длъжностни лица да издават заповеди за прилагане на ПАМ.

Заповедта е връчена на 10.11.2019 г., а жалбата срещу е входирана на 25.11.2019 г. в АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: подадена от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване административен акт и в 14 -дневния срок за оспорване, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП – началник група при СДВР – ОПП, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП съгласно Заповед рег. № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, в установената форма по чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа необходимите реквизити.

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДвП - за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на

водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

От доказателствата по делото, по безспорен начин се установява, че жалбоподателят, на 10.11.2019 г., около 01.08 часа, в [населено място], по [улица]от [улица]към „Околоръстен път“, като водач на л.а. Шкода С. с рег. [рег.номер на МПС] е спрял за проверка, изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер - ”Алкотест 7410+“ № ARMJ 0375, проба 1541, като е отчетен положителен резултат 0.79 промила, като му е издаден талон за медицинско изследване за МБАЛ „Света А.“ № 0006435 в 01.45 ч. и е указано да се яви до 40 мин. в медицинското заведение. Това обстоятелство е отразено в мотивите на оспорената заповед, а също и в издадения АУАН № 723005/10.11.2019 г., послужил като основание за издаване на заповедта. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ЗДВП. Видно от констативната част на АУАН, В. не е възразил в АУАН за отразените в него факти и обстоятелства и същият му е връчен лично. Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Съобразно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 1 от ЗДВП, на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП, послужила като правно основание, изцяло съответства на фактическите обстоятелства, а именно ПАМ се налага на водач на МПС, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Тази мярка се налага до решаване на въпроса за отговорността – прекратително основание. В преписката се съдържат доказателства за наличието на провеждане на медицинско изследване за установяване на съдържанието на алкохол в кръвта, което е с по-високо съдържание на алкохол в кръвта – 0.98 промила, но същото не е взето предвид, тъй като лицето е закъсняло. В процесния случай, констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

Ето защо възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Следва да се има предвид, че ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като същата не съставлява вид административно наказание. Производството по налагане на ПАМ е самостоятелно производство, във връзка с което е и константната и непротиворечива практика на ВАС, относно самостоятелния характер на отделните производства по ангажиране отговорността на водач на МПС за шофиране след употреба на алкохол. Ангажирането на административнонаказателната или наказателна отговорност на водач на МПС за допуснато нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, е неотнормимо към заповедта по чл. 171, т. 1, б. " б " от ЗДвП. При приложението на ПАМ не се цели административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Прилагането на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици. С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност, а цели обезпечаване изпълнението на конкретно правно задължение. Законодателят е предвидил, че този вид ПАМ се прилага под прекратително условие "до решаване на въпроса за отговорността" на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца, в случай, че произнасянето във връзка с отговорността по същество продължи повече от 18 месеца. Ако с влязло в сила съдебно решение НП бъде отменено преди изтичането на 18 месеца, то и ПАМ ще отпадне автоматично, поради настъпване на прекратителното условие, свързано с действието ѝ. При налагането на съответната ПАМ, издателят действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да я издаде.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е съответна на предвидените материалноправни предпоставки. Заповедта е законосъобразна, тъй като е издадена от компетентен административен орган, мотивирана е, отговаря на изискванията и целта на закона и при издаването и не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Ето защо жалбата на Р. И. В. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. И. В., против заповед за прилагане на Принудителна административна мярка № 6476 от 10.11.2019 г., издадена от А. И. Т. - полицейски орган - младши автоконтрольор в 01 група, сектор 02 към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: